

WYKORZYSTANIE MIGRACJI: ZDECYDOWANE, SPRAWIEDLIWE I UKIERUNKOWANE NA PRZYSZŁOŚĆ PODEJŚCIE

STANOWISKO GRUPY EPL

Grupa EPL opowiada się za Europą, która chroni swoje granice i zwalcza nielegalną migrację. Dążymy do powstrzymania niekontrolowanej migracji, tak aby możliwości Europy do integracji osób, które mają prawo pozostać, nie zostały przekroczone.

Przyjęcie paktu o migracji i azylu stanowiło kluczowy krok w kierunku bardziej kontrolowanej europejskiej polityki migracyjnej. Mimo to wyzwania nadal istnieją i wymagają dalszych działań na szczeblu UE. Grupa EPL będzie nadal siłą napędową, kierując Europę w stronę zdecydowanego, sprawiedliwego i ukierunkowanego na przyszłość podejścia do migracji.

Obywatele krajów trzecich wobec których egzekwowane są przepisy imigracyjne w państwach UE

Dostrzegamy potrzebę podjęcia odważnych, nowych środków w celu szybkiego powrotu osób bez prawa pobytu w Unii, wzmocnienia naszych granic zewnętrznych i ochrony strefy Schengen, pokonania przemytników i przeciwdziałania wykorzystywaniu migrantów jako broni przez kraje trzecie lub wrogie podmioty niepaństwowe.

Nasze priorytety są jasne. Zrealizujemy 9-punktowy plan, aby sprostać głównym wyzwaniom migracyjnym, przed którymi stoi nasz kontynent. Podejmujemy kolejne kroki w kierunku polityki migracyjnej, która działa na rzecz naszej Unii i jej obywateli.

Osoby ubiegające się
o azyl po raz pierwszy

Milion osób

Źródło: Eurostat

Preambuła

Migracja stanowi poważne wyzwanie dla Europy i nadal budzi niepokój. Chociaż w 2024 r. zaczęliśmy obserwować spadek liczby nielegalnych wjazdów, co potwierdza skuteczność polityki realizowanej i wdrażanej przez Grupę EPL, wiele państw członkowskich nadal boryka się ze znaczną presją migracyjną, zwłaszcza te znajdujące się na pierwszej linii i wzdłuż wschodnich granic UE.

W związku z tym, przy pełnym zaangażowaniu w zdecydowany, ale sprawiedliwy system migracji i azylu, który jest zgodny z prawem międzynarodowym i unijnym, widzimy pilną potrzebę egzekwowania surowszych środków wobec osób zobowiązanych do opuszczenia UE, a także zapobiegania wjazdowi osób, które nie spełniają niezbędnych warunków. Przepisy mają na celu ochronę naszych obywateli, a przestrzegając ich, możemy również pomóc osobom, które naprawdę potrzebują ochrony. W tym celu organy krajowe, w szczególności organy ścigania, muszą dysponować niezbędnymi funduszami, narzędziami i pewnością prawną. Chcemy działać zdecydowanie w równoważeniu obowiązków i praw osób legalnie przebywających w UE. Chcemy zapewnić wszystkim państwom członkowskim zdolność i narzędzia do skutecznego zarządzania migracją i unikania nadinterpretacji w odniesieniu do stosowania prawa UE.

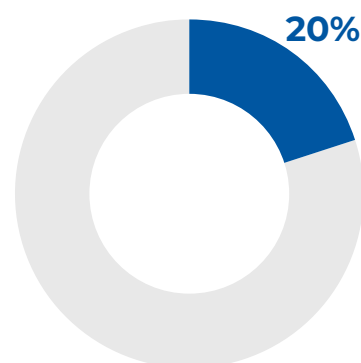
**Widzimy pilną
potrzebę
egzekwowania
surowszych
środków
wobec osób
zobowiązanych
do opuszczenia
UE, a także
zapobiegania
wjazdowi osób,
które nie spełniają
niezbędnych
warunków**

1. Polityka powrotowa

Dotychczas skutecznie egzekwowano jedynie 20% decyzji nakazujących powrót, mimo że skuteczna polityka powrotowa odgrywa kluczową rolę w zarządzaniu migracją. Państwa członkowskie muszą dysponować skutecznym zestawem narzędzi prawnych i operacyjnych w celu egzekwowania decyzji nakazujących powrót oraz zniechęcania do nielegalnych przyjazdów i pobytów, przy wsparciu środków takich jak gwarancje finansowe lub zatrzymanie za nieprzestrzeganie przepisów. Będziemy dążyć do ułatwienia wdrażania decyzji nakazujących powrót i unikania zbędnego obciążenia administracyjnego organów ścigania. Apelujemy o wzmocnienie roli Frontexu, umożliwiając mu również udział w operacjach powrotowych między krajami trzecimi. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący nowego rozporządzenia w sprawie powrotów, koncentrując się na: wzajemnym uznawaniu decyzji nakazujących powrót, skróconych terminach odwołań, bardziej rygorystycznych obowiązkach osób, które mają zostać odesłane i konsekwencjach nieprzestrzegania przepisów, przyspieszonych procedurach dla podejrzanych o popełnienie przestępstwa, w tym rozszerzonych podstawach do zatrzymania i ograniczenia swobody przemieszczania się, lepszych środkach walki z ucieczką, a także ograniczonych odwoływań bez skutku zawieszającego. Przymusowe powroty muszą pozostać realną opcją, a dobrowolne wyjazdy muszą zostać wstrzymane, jeżeli stanowią poważną przeszkodę dla skutecznej realizacji powrotów.

Konsekwencje nieprzestrzegania przepisów muszą być surowe. Musi ono również obejmować zobowiązanie państw członkowskich do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia, że organy znają miejsce pobytu osoby, która ma zostać odesłana, oraz że osoba ta pozostaje do dyspozycji organów do momentu faktycznego opuszczenia przez nią terytorium państwa członkowskiego. Na osoby, które zostały przymusowo odesłane musi zostać nałożony długoterminowy zakaz wjazdu do UE, w tym stały i bezterminowy zakaz dla osób stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa. z zadowoleniem przyjmujemy wniosek Komisji dotyczący ram prawnych ustanawiających centra powrotów poza UE zgodnie z międzynarodowymi standardami i zachęcamy ją do dalszego badania innowacyjnych rozwiązań w celu zwalczania nielegalnej migracji we współpracy z krajami trzecimi.

Tylko 20% decyzji nakazujących powrót jest skutecznie egzekwowanych

2. Zabezpieczenie i wzmocnienie granic zewnętrznych

Ochrona granic zewnętrznych UE ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego zarządzania migracją. W ramach UE i strefy Schengen państwa członkowskie pozostają odpowiedzialne za decydowanie o tym, kto wjeżdża na ich terytorium. Skuteczne zarządzanie granicami obejmuje również naszą zdolność do reagowania na niezliczone zagrożenia hybrydowe, w tym m.in. wykorzystywanie migrantów jako broni. Musimy zapewnić silniejsze granice zewnętrzne ze wzmocnioną i bardziej rygorystyczną kontrolą osób przybywających nielegalnie. Konieczne jest wdrożenie kompleksowego monitoringu elektronicznego na wszystkich granicach zewnętrznych UE, wspartego strukturalną i techniczną ochroną granic. Kluczowe znaczenie ma zacieśnienie współpracy z agencjami takimi jak Frontex, Europol i Eurojust oraz wspieranie państw członkowskich.

Należy przekształcić Frontex w pełni operacyjną europejską agencję graniczną wyposażoną w najnowocześniejsze, zaawansowane technologie nadzoru, takie jak drony, sztuczna inteligencja i systemy biometryczne. Rozmieszczenie Frontexu powinno zostać rozszerzone na najbardziej oddalone regiony, zapewniając kompleksową ochronę granic. Należy niezwłocznie zawrzeć porozumienia o współpracy z krajami afrykańskimi i innymi krajami partnerskimi. Zobowiązujemy się do potrojenia jego personelu do 30 000 osób i jak najszybszego przyjęcia niezbędnych przepisów, w tym poprawek budżetowych. Państwa członkowskie powinny ustanowić – w sposób skoordynowany i przy wsparciu finansowym UE – regionalne centra bezpieczeństwa granic na obszarach znajdujących się pod presją migracyjną. Musimy również zapewnić fundusze europejskie na infrastrukturę fizyczną, elektroniczne ulepszenia bezpieczeństwa granic i inne innowacyjne narzędzia do ochrony granic. Mając na względzie kontekst geopolityczny, musimy zmienić paradygmat z bezpieczeństwa granic na obronę granic. W kolejnych wieloletnich ramach finansowych UE należy zapewnić nowe środki finansowe na pokrycie wszystkich potrzeb w tym obszarze.

**Zobowiązujemy się
do potrojenia liczby
pracowników FRONTEXu
do 30 000**

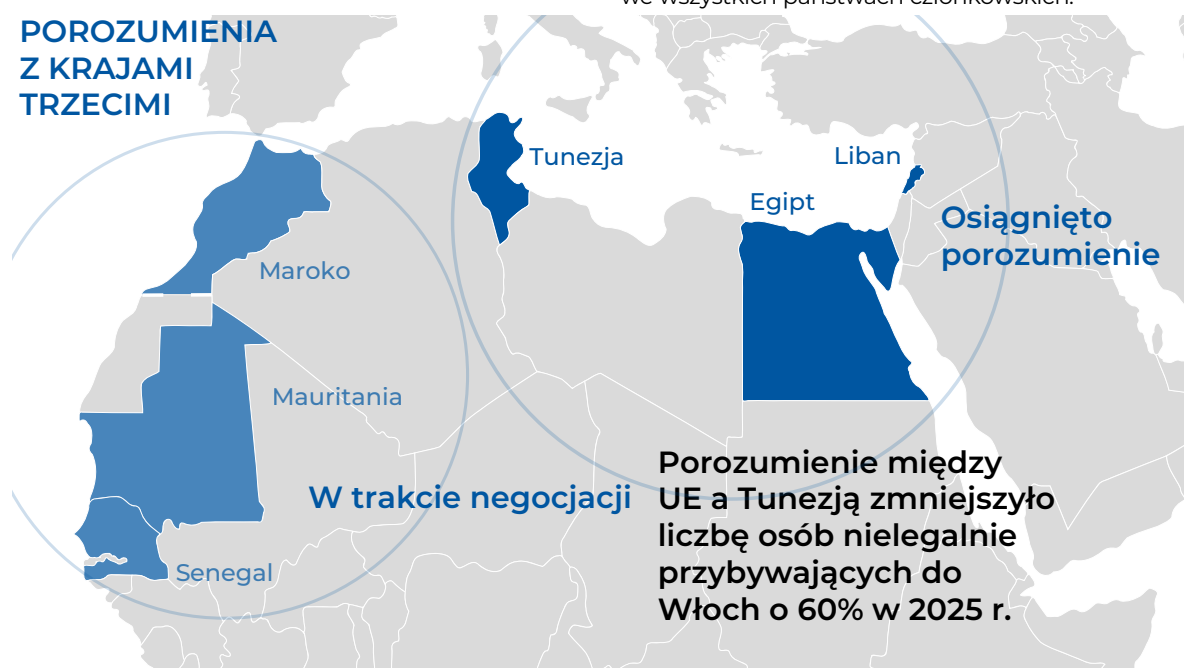
3. Strategiczna współpraca z krajami trzecimi

Niekontrolowana migracja obciąża usługi publiczne, zakłóca lokalne gospodarki i sprzyja napięciom społecznym, zwłaszcza w państwach członkowskich pierwszej linii, takich jak Hiszpania, Włochy czy Grecja, a także w mniejszych i geograficznie wrażliwych państwach członkowskich, takich jak Cypr i Malta. Ma również wpływ na państwa docelowe wtórnych przepływów, takie jak Niemcy czy Francja. Strategiczne partnerstwa z krajami trzecimi mają kluczowe znaczenie dla zarządzania migracją. Współpraca musi koncentrować się na usuwaniu pierwotnych przyczyn, poprawie budowania potencjału i zarządzania granicami, zwalczaniu nielegalnych wyjazdów, przemytu i handlu ludźmi oraz ułatwianiu powrotów. Porozumienia osiągnięte z Tunezją, Egiptem czy Libanem wskazują nam drogę, którą powinniśmy podążać. Samo porozumienie między UE a Tunezją przyniosło wymierne rezultaty, zmniejszając liczbę osób nielegalnie przybywających do Włoch o 60% tylko w tym roku. Wzywamy Komisję do zakończenia negocjacji z Marokiem i rozpoczęcia nowych negocjacji tam, gdzie to możliwe. Działania te wzmocnią usystematyzowane dialogi, operacyjne rozmieszczenie Frontexu i ukierunkowane finansowanie UE. Należy również zawrzeć porozumienia z krajami niesąsiadującymi, takimi jak Senegal i Mauretania, w celu rozmieszczenia Frontexu, co ma kluczowe znaczenie dla kontrolowania wyjazdów nielegalnych migrantów w kierunku Wysp Kanaryjskich stanowiących nową

bramę nielegalnej migracji do Europy.

Podział odpowiedzialności za ratownictwo na morzu i egzekwowanie prawa morskiego musi również być częścią partnerstw strategicznych, obejmujących m.in. bezpieczne porty, w których można wysadzić uratowanych emigrantów.

Wszystkie zaangażowane państwa, w tym te w Afryce, muszą wykonać swoją część. Wsparcie UE dla krajów trzecich powinno obejmować cyfryzację ich administracji, ustalenie wiarygodnego stanu cywilnego oraz wydawanie biometrycznych i bezpiecznych zaświadczeń, umożliwiających nam wymianę danych biometrycznych w bezpiecznych warunkach. UE musi wykorzystać wszystkie dostępne instrumenty – dyplomatyczne, gospodarcze i współpracy na rzecz rozwoju – aby budować silniejsze, skuteczniejsze i korzystne dla obu stron partnerstwa. Pomoc rozwojowa powinna traktować priorytetowo kraje wykazujące zaangażowanie w zarządzanie migracją. Zmienione mechanizmy wizowe powinny zniechęcać do nadużyć i zapobiegać zagrożeniom. W przypadku braku współpracy, muszą być też konsekwencje. Kraje trzecie, które nie współpracują w zapobieganiu nielegalnym wyjazdom lub we wdrażaniu porozumień bądź uzgodnień w sprawie readmisji, zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym, nie powinny otrzymywać funduszy unijnych ani wiz. Takie decyzje powinny być zatwierdzane na szczeblu UE i stosowane jednolicie we wszystkich państwach członkowskich.

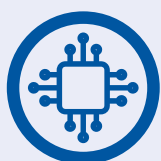

4. Ochrona strefy Schengen

Strefa Schengen jest jednym z najbardziej namacalnych osiągnięć integracji europejskiej i jednym z głównych filarów projektu europejskiego. W ostatnich latach strefa Schengen znalazła się pod nadzwyczajną presją ze względu na zagrożenia związane z terroryzmem, radykalizacją postaw, przestępczością zorganizowaną i nieuprawnionym wtórnym przepływem obywateli krajów trzecich. Grupa EPL opowiada się za bezpieczną i pozbawioną granic strefą Schengen, która jednocześnie uznaje prawo państw członkowskich do przywrócenia tymczasowych kontroli na granicach wewnętrznych jako środka ostatecznego, który stosowany jest wyjątkowo, proporcjonalnie, na czas ograniczony i zostaje zniesiony, gdy tylko zagrożenia przestają istnieć. To nie państwa członkowskie, ale utrzymujące się i ewoluujące

zagrożenia stanowią zagrożenie dla integralności Schengen. Odporność strefy Schengen zależy od skutecznego zarządzania granicami zewnętrznymi oraz solidnych systemów informatycznych i baz danych, takich jak SIS i VIS. Wzywamy do szybkiego rozpoczęcia działalności EES i ETIAS. Usprawnienie procesów ubiegania się o wizę, cyfryzacja i zwiększenie potencjału kadrowego w regionach cieszących się dużą popularnością oraz lepsza współpraca transgraniczna to ważne kroki w kierunku bezpieczniejszej strefy Schengen.

**Wzywamy
do szybkiego
rozpoczęcia
działalności
EES i ETIAS**

EES

System wjazdu/wyjazdu
System stempli
cyfrowych

ETIAS

Europejski system
informacji o podróży oraz
zezwoleń na podróż

**Wstępna
autoryzacja
podróży do UE**

5. Wdrażanie europejskiego paktu o azylu i migracji

Europejski pakt o azylu i migracji, choć ma charakter historyczny, stanowi jedynie punkt wyjścia, na którym musimy budować kompleksowe podejście do zarządzania migracją we wszystkich jej wymiarach. To dobry początek, ale to nie wystarczy. Wymagana jest skoordynowana, terminowa realizacja odzwierciedlająca zróżnicowane okoliczności w poszczególnych państwach członkowskich oraz skuteczne zaangażowanie i wsparcie zarówno władz regionalnych, jak i lokalnych. Zharmonizowane systemy azylowe muszą wyraźnie odróżniać osoby potrzebujące ochrony od migrantów ekonomicznych. Bezpieczne granice zewnętrzne i skuteczne procedury mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia sprawiedliwego podziału odpowiedzialności i solidarności między państwami członkowskimi. Państwa członkowskie, wspierane przez Komisję, muszą w pełni wdrożyć przyjęte prawodawstwo UE i stosować istniejące prawodawstwo. Musimy w odpowiednim czasie dokonać kompleksowego przeglądu i w pełni wykorzystać koncepcję bezpiecznego kraju trzeciego w celu zmniejszenia liczby przybywających osób. Ustalane kryteria połączenia nie spełniają swojego celu i należy je wycofać.

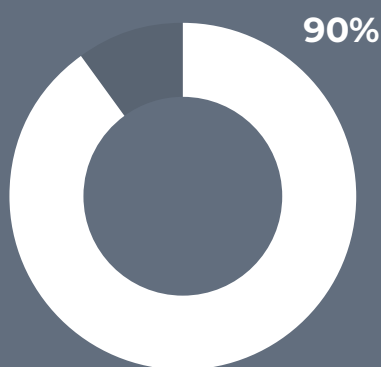
Europa nie jest i nie może być postrzegana jako jedyne miejsce docelowe dla wszystkich nielegalnych migrantów i osób ubiegających się o azyl. Należy wziąć pod uwagę ograniczone zasoby i możliwości recepcyjne. Podobnie, rozporządzenie w sprawie kwalifikacji musi zostać zaktualizowane, aby sprostać zmienionej rzeczywistości w zakresie wniosków o azyl. W ramach mechanizmu dublińskiego wszelkie działania powinny mieć na celu realizację transferów w skutecznych i odpowiednich ramach czasowych, a tym samym zniechęcanie do nieuprawnionych przepływów wtórnych.

W uzupełnieniu do wdrażania paktu, Unia może ustanowić środki mające na celu zapewnienie zachęt i wsparcia dla działań państw członkowskich w zakresie integracji osób legalnie przebywających w UE. Integracja jest procesem dwukierunkowym, wymagającym od migrantów nauki lokalnych języków, poszanowania zwyczajów i prawa oraz wniesienia wkładu w życie społeczne. Łączenie rodzin powinno wymagać wykazania integracji i stabilności finansowej przed wydaniem zezwolenia. Środki integracyjne powinny zwalczać radykalizację postaw i społeczeństwa równoległe.

6. Zwalczanie przemytu migrantów

Ponad 90% nielegalnych migrantów korzysta z usług przemytników. Zaobserwowano, że przemytnicy migrantów i handlarze ludźmi stają się coraz bardziej brutalni, stanowiąc zagrożenie dla naszych straży granicznych na wszystkich poziomach i ryzyko dla naszego bezpieczeństwa wewnętrznego. Aby rozbić siatki przemytnicze, niezbędna jest wzmocniona współpraca transgraniczna, wymiana informacji wywiadowczych i danych, wykorzystanie zaawansowanych technologii oraz lepsza koordynacja między państwami członkowskimi i innymi agencjami WSiSW. Frontex, Europol i Eurojust muszą zostać wzmocnione, aby lepiej wspierać państwa członkowskie w identyfikowaniu, prowadzeniu dochodzeń i ściganiu przestępczości zorganizowanej we wszystkich jej formach, w szczególności przemytu migrantów i handlu ludźmi, w tym poprzez przyznanie im uprawnień dochodzeniowych bez stosowania środków przymusu.

Ponad 90% nielegalnych migrantów korzysta z usług przemytników

Podobnie, musimy wzmocnić ramy prawne, aby zapobiec ułatwianiu nieautoryzowanego wjazdu, tranzytu i pobytu, wprowadzając wyższe progi kar minimalnych, w tym dla przewoźników. Przemytnicy i handlarze ludźmi odkryli w operacjach SAR sposób na wykorzystywanie bezbronnych osób oraz jurysdykcji i odpowiedzialności państw członkowskich, a także na kontynuowanie nielegalnej działalności, wykorzystując akcje ratownicze jako narzędzie do podtrzymywania swoich siatek przestępczych i narażania na niebezpieczeństwo kolejnych istnień ludzkich. Wszystkie podmioty, w tym społeczeństwo obywatelskie, muszą przestrzegać prawa. Kodeks postępowania dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego prowadzących operacje poszukiwawcze i ratownicze powinien zapewniać zgodność z prawem międzynarodowym, jednocześnie zniechęcając do wykorzystywania przez handlarzy ludźmi. Podejście „podążaj za pieniędzmi” ma kluczowe znaczenie dla rozbicia siatek przemytniczych, pełnego wykorzystania Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu (AMLA) i wdrożenia skutecznych przepisów dotyczących konfiskaty i odwróconego ciężaru dowodu. Wzywamy do rewizji mandatu EPPO, aby uwzględnić w nim przemyt migrantów, jako element przestępczości zorganizowanej.

7. Przeciwdziałanie instrumentalizacji i wykorzystywania migrantów jako broni

UE musi przeciwdziałać instrumentalizacji i wykorzystywaniu migrantów jako broni przez wrogie podmioty. Należy powstrzymać wykorzystywanie bezbronnych osób jako broni przeciwko nam, zarówno w celu osiągnięcia korzyści finansowych, jak i politycznych. Ochrona naszych granic przed takimi wrogimi działaniami to także ochrona praw człowieka zinstrumentalizowanych migrantów. Musimy w pełni wykorzystać potencjał naszych narzędzi, w tym możliwości przewidziane w kodeksie granicznym Schengen i rozporządzeniu w sprawie reagowania na sytuacje kryzysowe. Obecne przepisy azylowe muszą zostać dostosowane do nowych wyzwań, aby uniknąć wykorzystywania luk prawnych przez reżimy autorytarne.

Przepisy azylowe muszą zostać dostosowane do nowych wyzwań, aby uniknąć wykorzystywania luk przez reżimy autorytarne

Do skutecznego zwalczania tych zagrożeń hybrydowych zarówno na granicach zewnętrznych UE, jak i w obrębie państw, konieczna jest bardziej kompleksowa definicja instrumentalizacji i wykorzystywania migrantów jako broni. Należy wprowadzić lepsze przepisy dotyczące obowiązków przewoźników, wraz z jasnymi karami za ich nieprzestrzeganie, w tym zakazem prowadzenia działalności w UE. Ponadto podkreślamy, że zapewnienie wszelkimi środkami bezpieczeństwa i integralności terytorialnej jest prerogatywą i obowiązkiem państw członkowskich. W związku z tym należy rozważyć nadzwyczajne środki już zapisane w traktatach, w tym tymczasowe odstępstwa od przepisów prawa wtórnego, takie jak prawo do azylu, gdy migranci są wykorzystywani jako broń przeciwko UE, państwom członkowskim i naszym społeczeństwom. Należy utworzyć unijne zespoły szybkiego reagowania w celu zarządzania próbami instrumentalizacji na granicach, wywołanymi przez sponsorowane przez państwo działania destabilizacyjne.

8. Migracja zarobkowa

Dobrze zarządzana legalna migracja może pomóc w reagowaniu na zmieniające się potrzeby rynku pracy, zaspokajaniu obecnego i przyszłego zapotrzebowania na umiejętności oraz zapewnieniu dynamicznej gospodarki. Może to jednak zrekompensować spadek rodzimej siły roboczej wyłącznie wtedy, gdy talenty i umiejętności nowo przybyłych osób będą zgodne z potrzebami państw członkowskich, w czym pomogą programy UE, takie jak niebieska karta. Różnice w wykształceniu, kulturze i języku mogą stanowić wyzwanie społeczne. Aby zmaksymalizować korzyści płynące z legalnej migracji, musimy połączyć politykę przyciągania talentów i ścieżki migracji z solidnymi krótko-

i długoterminowymi środkami wspierającymi inkluzję i integrację. Dzięki tym działaniom legalni migranci mogą w pełni przyczyniać się do rozwoju UE i wspólnego dobrobytu. Legalna migracja powinna odgrywać kluczową rolę w szerszej dyskusji, w tym we współpracy z krajami trzecimi pochodzenia i tranzytu w celu skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi. W związku z tym będziemy monitorować inicjatywy zaproponowane przez Komisję Europejską, takie jak Europejska Pula Talentów i Partnerstwa w zakresie Talentów, przy jednoczesnym poszanowaniu suwerenności państw członkowskich i pomocy w ograniczaniu nielegalnej migracji.

Może to zrekompensować spadek rodzimej siły roboczej wyłącznie wtedy, gdy talenty i umiejętności nowo przybyłych osób będą zgodne z potrzebami państw członkowskich, w czym pomogą programy UE, takie jak niebieska karta.

9. Perspektywy dla przyszłościowej polityki migracyjnej i azylowej

UE musi dostosować politykę migracyjną w oparciu o najlepsze światowe praktyki i trendy, uwzględniając nie tylko bieżące wyzwania, ale także przyszłą dynamikę migracji. Naszymi dwoma głównymi priorytetami muszą być powstrzymanie nielegalnej migracji i egzekwowanie decyzji nakazujących powrót. Protokół Włochy-Albania jest pierwszym, ale decydującym innowacyjnym krokiem mającym na celu zniechęcenie do nielegalnej migracji i przełamanie modelu biznesowego przemytników, ponieważ pokazuje, że zasadniczo możliwe jest ubieganie się o azyl i jego rozpatrywanie w bezpiecznych krajach trzecich. Wzywamy Komisję do kontynuowania dyskusji na temat regionalnych platform zejścia na ląd po obu stronach Morza Śródziemnego i innych innowacyjnych rozwiązań, które umożliwią bezpieczne przyjęcie osób ubiegających się o azyl, a także rozpatrzenie ich wniosków w sposób efektywny, godny i humanitarny.

Podobnie Komisja musi dążyć do ustanowienia zarządzanych przez UE ośrodków poza UE, do których niektórzy obywatele krajów trzecich, objęci decyzjami nakazującymi powrót, mogliby

być przenoszeni w oczekiwaniu na ostateczne wydalenie (centra powrotów). Konwencja dotycząca statusu uchodźców z 1951 r. odegrała kluczową rolę w ochronie osób uciekających przed prześladowaniem. Jednak globalny krajobraz znacząco ewoluował od czasu jej powstania, tworząc scenariusze, których konwencja nie przewidywała. Ponadto koncepcja ochrony uzupełniającej doprowadziła do stworzenia podwójnego systemu, który podważa skuteczność Wspólnego Europejskiego Systemu Azylowego i stanowi wyzwanie dla solidarności w UE.

UE musi zainicjować dialog na temat dostosowania konwencji genewskich do obecnego świata, dążąc do stworzenia bardziej spójnych i kompleksowych ram, które zapewnią uchodźcom solidną ochronę, a jednocześnie uwzględnią uzasadnione obawy państw członkowskich dotyczące bezpieczeństwa i zarządzania migracją. Takie proaktywne zaangażowanie potwierdziłoby zaangażowanie UE na rzecz praw człowieka i jej wiodącą rolę w kształtowaniu elastycznego międzynarodowego systemu ochrony uchodźców.

UE musi dostosować politykę migracyjną w oparciu o najlepsze światowe praktyki i trendy, uwzględniając nie tylko bieżące wyzwania, ale także przyszłą dynamikę migracji

www.eppgroup.eu

